

dem Regno proscripti, & relegati sub obedientia; & devotione S. R. E. persistentes, ad Urbem praedictam limina SS. Apostolorum visitandi, distamque Sedem amplectendi, & recognoscendi gratia, confluere soleant. In ipsa vero Urbe nullus adhuc peculiaris locus, ad puerorum, & adolescentium nationis Scotiae hujusmodi, qui parentibus orbiati, aut a patria exules, vel bonis suis spoliati, necessario subsidio, ac etiam spirituali pabulo indigent, receptionem, & educationem, atque in pietate, & Christiana Religione, nec non bonarum literarum studii instructionem constitutus reperitur, aedes autem e conspectu Ecclesiae B. Mariae de Constantinopoli nuncupatae, regionis Trivii de dicta Urbe, juxta viam publicam a duobus, & domum dilecti filii Michaelis Sebastiani incolae ejusdem Urbis consistentes, & ad Cameram Apostolicam spectantes, quas dilectus filius Andreas de Spinosa familiaris continuus comensalis noster ad praesens inhabitat, pro instituendo ibidem Collegio ad usum, & receptionem puerorum, & adolescentium praedictorum intervenire possint; Nos fel. rec. Caesarii, & Honorii, aliorumque Romanorum Pontificum Praedecessorum nostrorum, qui praecipuam hujus nationis curam habuerunt, vestigiis inherere, ac insigne pietatis opus hujusmodi promovere volentes, & sperantes omnino futurum, ut ipsius Collegii alumni tractu temporis multiplices fructus in dicto Regno ad animarum salutem producere, ac etiam eliminata haeresi, collapsum fidei praedictae cultum, & avitam Religionem in sua patria restituere debeant.

Instituto dicti Collegii.

§.2. Motu proprio non ad ipsius Nationis, vel alterius pro ea nobis super hoc oblatae petitionis instantiam, sed ex mera de liberatione, ac ex certa scientia nostris, ac de Apostolicae potestatis plenitudine, in aedibus praedictis unum Collegium, Nationis Scotiae nuncupandum, in quo juvenes, & adolescentes ejusdem Nationis, ad idonei recipi, bonisque moribus ornari, ac vera pietate, sanaque doctrina, & reliquis Christiano homine dignis virtutibus instrui debeant, Apostolica auctoritate perpetuo erigimus, & instituiimus.

Assignatio dotis.

§.3. Illique sic erecto, & instituto pro congrua ejus dote, ac commoda illius Rectoris, Oeconomorum, Magistrorum, Praeceptorum, & Scholarium in eo pro tempore existentium sustentatione, Monasterium praedictum, quod cura animarum, & Conventu caret, ac cujus, & illi forsitan annexorum fructus, redditus, & proventus, centum, & quinquaginta ducatorum auri de Camera secundum communem estimationem valorem annuum, ut etiam accipimus, non excedunt quovis modo, quem etiam si ex illo quavis generalis reservatio, etiam in corpore juris clausa resublet, praesentibus haberi volumus pro expresso, & ex cujuscumque persona, seu per liberam concessionem cujusvis de illius regimine, & administratione in Romana Curia vel extra

eam, etiam coram Notario publico, & testibus sponte factam vacet, etiam si tanto tempore vacaverit, quod ejus provisio juxta Lateranensem statuta Concilii, ad Sedem praedictam legitime devoluta existat, & illa ex quavis causa ad Sedem eandem specialiter, vel generaliter pertineat, ac de illo consistorialiter disponi consueverit, seu debeat, nec non super eisdem regimine, & administratione inter aliquos lis, cujus statum etiam praesentibus haberi volumus pro expresso, pendeat indecisa (dummodo tempore dat. praesentium praedicto Monasterio de Abbate provisum, aut illud alteri commendatum canonice non sit) cum annexis hujusmodi, ac omnibus juribus, membris, & pertinentiis suis, auctoritate, & tenore praedictis etiam perpetuo unimus, annectimus, & incorporamus. Aedes vero praedictas similiter cum adjacentiis, ac juribus, & pertinentiis suis univertis, nec non unam vineam prope, & extra portam S. Sebastiani etiam de Urbe juxta bona dilectorum filiorum Afilii Lucii Medici, & Petri Bollaclis, ac Antonii Mariae de Fracato, seu forsitan alios veriores confines positam, & olim ad quondam Hugonem Grephenge, nunc vero dictam Cameram spectantes, ab ipsa Camera eisdem auctoritate, & tenore similiter perpetuo separamus, & dismembramus, illasque sic separatas, & dismembratas, nec non quaecumque alia, res, proprietates, & bona dicto Collegio per quoscumque quomodolibet donanda, elargienda, & relinquenda, eidem Collegio auctoritate, & tenore similibus pariter perpetuo donamus, concedimus, applicamus, & appropriamus. Ita quod liceat ipsius Collegii Rectori, Oeconomis, Magistris, Praeceptoribus, & Scholaribus pro tempore existentibus, corporalem, realem, & actualem dicti Monasterii, illiusque regiminis, & administrationis, ac annexorum, juriumque, membrorum, & pertinentiarum, nec non domus, vineae, proprietatum, & aliorum bonorum praedictorum possessionem per se, vel alium, seu alios eorum, ac ejusdem Collegii nominibus propria auctoritate libere apprehendere, & apprehensam perpetuo retinere, fructus quoque, redditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta ex eis provenientia quaecumque percipere, exigere, levare, recuperare, locare, & arrendare, ac in eorum communes ipsiusque Collegii usus, & utilitatem convertere, Dioecessani loci, vel cujusvis alterius licentia desuper minime requisita.

Recipitur sub protectione Sedis Apostolicae cum exemptione a jurisdictione, & superioritate quoruncumque Judicum & Officialium, solutioneque quarumcumque gabellarum &c.

§.4. Et insuper Collegium praedictum, illiusque Rectorem, Oeconomos, Magistros, Praeceptores, & scholares, pro tempore in eo existentes, illorumque domesticos, Officiales, & Ministros, nec non ipsius Collegii bona mobilia, & immobilia praesentia, & futura, cujuscumque qualitatis, & quantitatis existentia, ac tam in dicta Urbe, quam extra eam ubicumque locorum consentia, ab omni jurisdictione, dominio, superioritate, & potestate pro tempore existentium Vicarii, Senatoris, Confer-

vato

vatorum, & Reformatorum dictae Urbis, nec non Rectoris studii generalis ejusdem Urbis, ac Ordinariorum locorum, aliorumque Judicum, & Officialium quoruncumque in ipsa Urbe, vel alias ubicumque constitutorum; nec non idem Collegium in propriis suis bonis, & rebus, ac dicti Collegii ratione, scholares, personaeque in eo degentes, ac alios cum ipso contrahentes, ab omnibus, & singulis Portarum, Molendinorum, farinae, trium pro centenario, ac quatuor juliorum pro quolibet vegete vini solvi solitorum, aliisque datis, pedagogis, vestigialibus, angariis, ac terrae, marisque gabellis, dohanis, bolletinis, & quibuscumque aliis oneribus ordinatis, & extraordinariis, haecenus quomodolibet impositis, & in posterum quodcumque quavis occasione, vel causa etiam de necessitate exprimenda imponendis, etiam ad instar exemptionis dilectorum filiorum Clericorum dictae Camera, etiam ratione Ripae, Ripette, Dohanæ terrae, & Grasciae, etiam Urbis praedictae, nec non carniuum, vini, granorum, pannorum, lini, lanae, ferici, librorum, cartarum, & aliarum quarumcumque rerum ad humanum victum, & vestitum necessariorum, ex toto Statu nostro Ecclesiastico, & quibuscumque aliis locis extra dictum Statum consistentibus, ad dictum Collegium tam per terram, quam per mare, & aquam dulcem, & alias quomodolibet conducendarum, ac etiam jam ad Urbem ipsam conductarum, & in ea existentium, ac pro eodem Collegio in magna, seu parva quantitate tam in Barcis, quam in Magazenis, & alias ubilibet emendorum, auctoritate, & tenore praedictis etiam perpetuo eximimus, & liberamus, ac sub S. Petri, & dictae Sedis, atque nostra protectione suscipimus, nobisque, & eidem Sedi immediate subjicimus.

Concessio omnium privilegiorum, & gratiarum quibus gaudent studium generale Urbis, & cetera Collegia.

§.5. Praeterea Collegio, illiusque Rectori, scholaribus, Praeceptoribus, Magistris, Oeconomis, officialibus, ministris, & personis praedictis, ut quibuscumque privilegiis, exemptionibus, libertatibus, facultatibus, gratis, & indultis quibus studium generale dictae Urbis, necnon alia Germanicae, Anglica, & Graecae Nationum Collegia in ipsa Urbe instituta, illorumque Rectores, scholares, Praeceptores, Magistri, Oeconomi, officiales, ministri, & persona quovis modo utuntur, potiuntur, & gaudent, acuti, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, non solum ad eorum instar, sed pariformiter, & aequè principaliter in omnibus, & per omnia uti, potiri, & gaudere valeant, eidem auctoritate, & gaudere etiam perpetuo concedimus, & indulgemus. Districtius quoque inhibemus Vicario, Senatori, Conservatoribus, & Reformato-ribus Urbis, ac Rectori studii hujusmodi, aliisque Judicibus, officialibus, Praesidentibus, & Clericis praedictis, necnon pro tempore existenti S. R. E. Camerario, & quibusvis Commissariis ad executionem de-

Ball. Rom. Tom. V. Par. II.

cimarum, aliorumque onerum praedictorum pro tempore deputatis, ne quarumvis literarum eis sub quibuscumque tenoribus, & formis concessarum pretextu, Collegium per praesentes erectum, illiusque Rectorem, scholares, Praeceptores, Magistros, Oeconomos, officiales, & ministros hujusmodi seu eorum aliquem, in praemissis quovis modo molestant, aut molestari permittant.

Deputatio Camilli Cardinalis Burghesii in Praetorem dicti Collegii, cum facultatibus hujusmodi.

§.6. Ut autem ipsius Collegii per praesentes erecti conservati, bonoque regimini tam in his, quae ad instructionem, & disciplinam, quam quae ad victum, vestitum, aliaque hujusmodi necessaria pertinent, opportune consulatur, dilectum filium nostrum Camillum tituli SS. Joannis, & Pauli Presbyterum Cardinalem Burghesium nuncupatum ejusdem Collegii per praesentes erecti Protectorem, & defensorem, cujus consilio, & ope omnia supradicta, ac alia quaecumque ad eisdem in ipsum Collegium per praesentes erectum admittendos, retinendosque scholares spectantia, ac alias quomodolibet necessaria agantur, statuunt, & ordinentur, constituimus, & deputamus; ac Camillo Cardinali, & pro tempore existenti Protectori praedicto pro ejusdem Collegii per praesentes erecti, illiusque personarum, bonorum, rerum, jurium tam spiritualium quam temporalium salubri directione, & conservatione, Rectores, Praeceptores, Magistros, Oeconomos, Advocatos, Procuratores, ceterosque Ministros, & Officiales in eo deputandi, amovendi, ac loco amovendorum alios sufficiens, necnon statuta, ordinationes, & decreta quaecumque licita tamen, & honesta, sacrificii Canonibus, & decretis Concilii Tridentini, ac Constitutionibus Apostolicis non contraria faciendi, & edendi, atque illa quoties pro eorum, & temporum qualitate, seu alias expediens videbitur immutandi, corrigendi, moderandi, reformandi, interpretandi, & etiam alia ex integro condendi; quae postquam immutata, correcta, reformata, & condita fuerint, eo ipso dicta Apostolica auctoritate confirmata, & approbata sint, & esse ceaseantur, ac ab omnibus, ad quos pro tempore spectabit, sub poenis in contravenientes statuendis observari debeant, plenam, liberamque facultatem tribuimus.

Claufula.

§.7. Decernentes praemissa omnia, & singula, ac praesentes literas nullo umquam tempore etiam pro eo, quod cause propter quas haec omnia facta sunt, coram dicto Vicario, vel quocumque alio examinata, verificata, & approbata, ac quicumque interesse habentes ad ea vocati non fuerint, nec eisdem praemissis consenserint, siue alias quibuscumque causis, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, vel quocumque alio defectu notari, impugnari, retractari, seu etiam revocari, suspendi, restringi, limitari, aut in jus, vel controversiam vocari, seu ad terminos juris reduci posse, neque sub quibusvis similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogatio-

S f tio

tionibus, aut aliis contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, ac Sedem eandem, sub quibuscumque verborum formis, & expressionibus, ac cum quibusvis clausulis, & decretis pro tempore quomodolibet factis comprehendendi, vel confundi, sed semper ab illis excipi, & quoties illae emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub posteriori data per Rectorem, Oeconomos, Magistros, Praeceptores, Scholares, & alios Ministros Collegii per praesentes erecti huiusmodi pro tempore existentes, quodcumque eligenda, concessas esse, & fore, suorumque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere debere, nec quemquam ad easdem praesentes in Camera praedicta juxta Constitutionem pia me. Pii Papae IV. etiam Praedecessoris nostri desuper editam, aut alias quodcumque praesentandum, insinuandum, & registrari faciendum teneri, neque propterea illas irritas esse, sed omnino valere, acsi Constitutio praedicta, & alia contraria minime emanassent. Sicque per quoscumque Iudices etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac eisdem S. R. E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & desuiri debere: irritum quoque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Deputatio
executorum
hujus Consti-
tutionis.

§. 8. Quocirca dilectis filiis causarum Curiae dictae Camerae Generali Auditori, ac Archidiacono Ecclesiae Militen., ac Vicario Venerabilis Fratris nostri Episcopi Militen. in spiritualibus generali, per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium seu alios, praesentes literas, & in eis contenta quaecumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Protectoris, Rectoris, Oeconomorum, Scholarum, Magistrorum, Praeceptorum, Officialium, & Ministrorum Collegii per praesentes erecti huiusmodi pro tempore existentium, seu alicujus eorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in praemissis efficacis defensionis auxilio assistentes, faciant auctoritate nostra praesentes, & in eis contenta huiusmodi ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, firmiter observari. Ipsosque Protectorem, Rectorem, Oeconomos, Scholares, Praeceptores, Magistros, Officiales, & Ministros illis pacifice frui, & gaudere, non permittentes illos, vel eorum quempiam desuper quomodolibet indebitum molestari. Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & poenas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, ac legitimis super hoc habendis servatis processibus, sententias, censuras, & poenas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando; invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

§. 9. Non obstantibus Pii Praedecessoris huiusmodi, & aliis praemissis, & quatenus opus sit, nostra de unionibus committendis ad partes vocatis quorum interest, & exprimendo vero valore etiam beneficii, cui aliud unitur, necnon Lateranen. Concilii novissime celebrati uniones perpetuas, nisi in casibus a jure permissis fieri prohibentibus, & rec. me. Bonifacii Papae VIII. similiter praedecessoris nostri, qua cavetur ne quis extra suam Civitatem, vel Dioecesim nisi in certis expressis casibus, & in illis ultra unam diem a fine suae Dioecesis ad iudicium evocetur, seu ne Iudices a dicta Sede deputati extra Civitatem, vel Dioec. in quibus deputati fuerint, contra quoscumque procedere, aut alii, vel aliis vices suas committere audeant, vel praesumant, ac in Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate praesentium ad iudicium non trahatur, aliisque Apostolicis ac in Synodalibus, Provincialibus, & Universalibus Conciliis, specialibus vel generalibus constitutionibus, & ordinationibus, necnon Monasterii, & Ordinis, ac Urbis, & Camera praedictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, illis, necnon Vicario, Senatori, Conservatoribus, Reformatibus, Ordinariis, Iudicibus, Officialibus, Camerario, Praesidentibus, ac Clericis praedictis, ac quibusvis Dohaneris, Commissariis, & aliis personis ad executionem Pedagogiorum, aliorumque onerum huiusmodi pro tempore deputatis, necnon dilectis filiis Populo Romano, ac quorumcumque locorum Communitatibus, Universitatibus, & hominibus, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibuscumque etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac alias quomodolibet etiam iteratis vicibus concessis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, etiam si pro illorum sufficienti derogatione, alias de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda esset, tenores huiusmodi, acsi de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent, praesentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus; contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter vel divisim ab eadem Sede indultum, quod interdicti, suspensi, vel excommunicari non possint per Literas Apostolicas non facien, plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem. Provisio tamen

AN. CH. 1600.
Derogatio
quorumcumque
contra-
torum.

men, quod propter unionem, annexionem, & incorporationem huiusmodi, Monasterium praedictum in spiritualibus non laedatur, & in temporalibus detrimenta non substat, sed ejus congrue supportentur onera consueta. Nulli ergo omnino &c.
Datum Romae apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicae 1600. Non. Decembris, Pont. nostri Anno IX.

Dat. die 9.
Decem. 1600.
An. IX.

CCXXXVI.

Omnium Mendicantium Ordinum Superioribus facultas conceditur Regulares sui Ordinis ad Missiones Japonicas, Chinam, aliasque Indiae Orientalis Insulas mittendi, qui tamen fervare debent, quae in hac Constit. utiuntur.

CLEMENS PAPA VIII.
Universis, & singulis praesentes literas inspe-
cturis salutem, & Apostolicam benedictionem.

Exordium.

Onerosa Pastoralis officii cura, meritis licet imparibus, Nobis divina dispositione commissa postulat, ut non solum ad proximos, sed etiam ad remotissimos Orbis Terrae populos mentis Nostrae aciem dirigentes, quae ad illorum salutem, & Christianae Religionis propagationem pertinent, diligenter prospiciamus.

Gregor. XIII.
Religiosos So-
cietatis Jesu,
& non alios,
ad Provincias
Japonum pro-
ficisci iussit,
praedicandi,
aut docendi
causa.

§. 1. Alias siquidem, postquam Christi Nomen, & Evangelium in extremis omnium Terrarum Insulis, Regionibus, & Provinciis Japonum annunciari, earumque Populi pulsa ethnicae superstitiois, atque errorum caligine, Christianae veritatis, ac fidei lumine illustrari ceperant, fel. recor. Gregorius XIII. Praedecessor noster considerans, nullos Verbi Dei praedicatores, praeter Religiosos Societatis Jesu, ad Regiones, & Provincias praedictas penetrare, illosque solos dictis Nationibus ejusdem veritatis, ac fidei amplectenda auctores, Praeceptores, ac veluti parentes fuisse; His, & aliis etiam tunc expressis causis adductis, omnibus Patriarchis, & Episcopis, etiam Provinciae Chinae, & Japonis, sub interdicti Ecclesiastici, & suspensionis ab ingressu Ecclesiae, ac Pontificalium exercitio, aliis vero Sacerdotibus, Clericis, & Ministris Ecclesiasticis tam secularibus, quam cujusvis Ordinis Regularibus, cujuscumque status, gradus, ordinis, & conditionis existerent, sub excommunicationis majoris poenis ipso facto incurrendis interdixit, & inhibuit, ne ad easdem Regiones, & Provincias Japonicas Evangelii praedicandi, vel doctrinam Christianam docendi, aut Sacramenta ministrandi, aliae munia Ecclesiastica obeundi causa, sine sua, & Sedis Apostolicae expressa licentia proficisci auderent, prout in ipsis Praedecessoris desuper in forma Brevis sub dat. Romae apud S. Petrum sub Anno Pifatoris, die 28. Jan. Anno Domini 1585. Pontificatus sui Anno XIII. confectis literis plenius continetur.

Sed cum Po-
polorum mul-

§. 2. Cum autem, sicut ex charissimi in Christo filii Nostri Philippi Portugalliae, & Bull. Rom. Tom. V. Par. II.

Algarbiorum Regis Catholici relatione nuper intelleximus tam Chinae, & Japonum, quam aliae illis vicinae, & adjacentes Insulae, Regiones, & Provinciae, ac finitima Regna Indiae Orientalis amplissima, & populis refertissima sint, ac pro tanta animarum multitudine ad fidem Catholicam traducenda, & spiritualibus alimentis fovenda, plures operarii, ac Ministri necessarii sint, quam ex sola supradictorum Religiosorum Societate Jesu haberi possint, & idcirco opera pretium esse videatur, etiam aliorum Ordinum, praesertim Mendicantium professores doctrina insignes, & vita, ac moribus probatos, ad dicta munera obeunda illuc destinari, ut auctis ibidem agri Dominici cultoribus, ipsi etiam Christianae Religionis fructus augeantur.

ritudini impa-
res essent.

§. 3. Nos pro officii nostri debito super praemissis providere volentes, dictarumque Gregorii Praedecessoris literarum tenores praesentibus pro expressis habentes, omnibus, & singulis Mendic. Ordinum Magistris, Ministris, seu Prioribus generalibus, nunc, & pro tempore existentibus, auctoritate Apostolica tenore praesentium indulgemus, concedimus, & impertimur, ut cum necessitas postulaverit, quilibet Ordinis sui spectatae vitae, & eruditionis Religiosos, quos nimirum ad praedicta officia, & ministeria idoneos, & utiles fore in Domino judicaverint, per Lusitaniam dumtaxat, & suscepta inde Navigatione in Indias, & Civitatem Goan., atque ad Superiores Ordinum in illis partibus existentes transmittere, & tam ipsi sic transmittendi, quam alii supradictorum Ordinum Religiosi in eisdem Indiarum partibus existentes, & ad hoc munus obeundum a suis Magistris, Ministris, seu Prioribus generalibus, seu aliis Superioribus electi, & approbati tam ad Japonicas praedictas, quam ad alias proximas, & adjacentes, etiam Chipae, & finitimorum Regnum, & Terrae Firmae Indiae Orientalis Insulas, Regiones, & Provincias accedere.

Clemens re-
ligioso om-
nium Mendi-
cantium illuc
proficisci pos-
se indulget,
habita a Su-
perioribus suis
licentia.

§. 4. Monentes eosdem Ordinum Mendicantium Magistros, Ministros, seu Priores generales, missiones huiusmodi ita per eos fieri debere, ut futurae sint utiles, & fructuosa ad Infidelium conversionem, & Christianae fidei propagationem, absque ulla Ministrorum inter se contentione, quae ipsos Infideles a conversionis proposito avertat, & conversis scandali materiam praebet.

Horretur [Su-
periores ut
missiones illas
utiles esse cu-
rent.

§. 5. Ipsi vero Religiosi cum ad Provincias, & loca assignata pervenerint, in illis obedientiae suorum Superiorum, juxta eorum Regulas, & Constitutiones subiecti permanere, ibique Verbum Dei praedicare, & Sacramenta administrare debeant, sub obedientia tamen circa praedicationem, & administrationem Sacramentorum tantum illius Episcopi, in cujus Dioecesi praedicabunt, & Sacramenta administrabunt, libere, & licite valeant, nec desuper a quoquam molestari, perturbari, vel inquietari debeant, & quandiu ibidem permanserint, ac eis propria Provincia a suis Generalibus constituta

Missi vero,
enarrata hic
observent.

Religionum deloper con- troverfiastepi- fcopt cogno- fiant, & gra- viora Pape fi- gnificent.

non fuerit, de Provincia Indiae Orientalis sui cuiusque Ordinis sint, ac esse censentur. §. 6. Quod si forte aliqua controversia inter Religiosos dd. Religionum (quod Deus avertat) oriantur, Episcopi locorum praedictorum pro tempore existentes, tamquam Sedis Apostolicae Delegati, illas decidant, ac terminent. Si vero graviora quaedam negotia occurrerint, ea ad nos, & Romanos Pontifices Successores Nostros quanto citius ab eisdem Episcopis referantur, ut quod in illis statui, ac decerni debeat, matura consultatione adhibita provideri possit.

Prohibitio ex Insulis Philippinis, & aliis quae Indiarum Occidentaliu parte, transiendi in Insulas Japonicas.

§. 7. Ceterum omnibus, & singulis Religionis cuiuscumque status, gradus, ordinis, & conditionis fuerint, sub excommunicationis majoris, a qua non nisi a Nobis, & Rom. Pontifice, praeterquam in mortis articulo absolvi possint, nec non privationis vocis tam activae, quam passivae, ac dignitatum, administrationum, & officiorum quorumcumque, nec non inhabilitatis ad illa, & alia in posterum obtinenda, ac exercenda, poenis ipso facto absque alia declaratione incurrendis interdiximus, & prohibemus, ne ex Insulis Philippinis nuncupatis, sive qualibet alia Indiarum Occidentalium, vel quae pro partibus Indiarum Occidentium nunc habentur, parte, ad illas pertinente in Japonicas, ac alias illis proximas adjacentes, & finitimas Insulas, Provincias, & Regiones praedictas, etiam quorumcumque privilegiorum eis, vel suis Ordinibus a Nobis, & Romanis Pontificibus Praedecessoribus Nostri, sub quibuscumque tenoribus, & formis in genere, vel in specie, etiam super facultate predicandi Verbum Dei per Universum Mundum, haecenus concessorum, seu in posterum, etiam concedendorum, approbandorum, & innovandorum, nisi in illis de praesenti prohibitione, & interdicto specialis, specifica, & expressa mentio cum sufficienti derogatione fiat, aut quovis alio praetextu, & qualito colore proficisci, & transire audeant, vel praesument. Et si qui haecenus, vel in posterum secus fecerint, postquam moniti fuerint, statim sub eisdem poenis omni mora, & excusatione cessante, ad dictas Insulas Philippinas, vel alias partes Indiarum Occidentalium reverti, & redire omnino teneantur, & ad id per quoscumque Iudices Ecclesiasticos sub eisdem, & aliis eorum arbitrio infligendis poenis cogi, & compelli possint.

Iussio publicae bullae.

§. 8. Mandantes propterea universis, & singulis Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, ac ceteris Ecclesiarum, & locorum etiam Regularium Praelatis per Universum Orbem constitutis, ut praesentes literas in suis quisque Provinciis, Civitatibus, Diocesis, Capitulis, & iurisdictionibus ab omnibus inviolabiliter observari, & quoties ab Ordinum praedictorum Religionis requisiti fuerint, solemniter publicari curent, & faciant.

Derogatio contrarium.

§. 9. Non obstantibus interdicto, & prohibitione, ac literis dicti Praedecessoris, aliisque praemissis, nec non Apostolicis, ac in Synodalibus, Provincialibus, & univer-

salibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, nec non praedictae Societatis Iesu, aliarumque Religionum, Provinciarum, & Regionum praedictarum iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, illis eorumque Praelatis, Superioribus, & personis, etiam particularibus, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogationum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, nec non irritantibus, & aliis Decretis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicae potestatis plenitudine, in genere, vel in specie, ac alias quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus etiam si pro illorum sufficienti derogatione alias de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda esset, tenores huiusmodi acti de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent, praesentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, hac vice specialiter, & expresse, in quantum Nostri prohibitioni, & interdicto, aliisque praemissis adversentur, harum serie derogamus, ac derogatum esse, & censei, neque illa eis ulatenus suffragari volumus, & declaramus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 10. Et quia difficile foret praesentes literas, ubicumque usus venerit, ostendi, & publicari, volumus, ut earum exemplis etiam impressis, manu Notarii publici, vel alicujus dictarum Religionum Secretarii subscriptis, & personae in dignitate Ecclesiastica constitutae, vel cuiusvis ex Generalibus praedictis sigillo munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quae praesentibus adhiberetur, si essent exhibitae, vel ostensa.

Datum Romae apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 12. Decemb. 1600. Pont. Nostri Anno nono.

Fides exemplorum.

Dat. die 12 Decem. 1600 An. IX.

CCXXXVII.

Litterae Monitoriales, ne Appellationes a Tribunali Episcopi Cenetensis alio interponantur praeterquam ad Sedem Apostolicam.

Ex Regest. in Secret. Breve.

CLEMENS PAPA VIII.

Venerabili Fratri Episcopo Ceneten. ac dilectis filiis ejus in spiritualibus Vicario Generali, necnon Communitati, & Homines Universis, & singulis Civitatibus Cenetensis, ceterisque praesentes literas visuris, lecturis, & auditoris salutem, & Apostolicam benedictionem.

Decretum Romanum Pontificem Ecclesiarum omnium jura, ac Apostolicae Sedis

Exordium. dis

Monitorium, de quo in rubrica.

dis auctoritatem, prout ex Pastoralis muneris debito tenetur, semper salvam, atque illaem prorsus in omnibus tueri, & pro viribus defendere.

§. 1. Propterea cum Civitas Ceneten., etiam in temporalibus Venerabili Fratri Episcopo Ceneten. pleno jure subiecta sit, & ideo appellationes a sententis pro tempore in Tribunali Curiae Episcopalis Ceneten. latis, etiam in causis mere prophanis tam civilibus, quam criminalibus, ipso jure ad Apostolicam Sedem devolvantur, ipso jure ad Apostolicam Sedem devolvantur, in causis huiusmodi Ecclesia Ceneten. in quasi possessione existat: Nos ne appellationes huiusmodi ad alios quoscumque, praeterquam ad ipsam Apostolicam Sedem, ut par est, a quoquam temere interponantur, oportune providere volentes, vos universos, & singulos Cives, Incolas, & Habitatores Civitatis Ceneten. praedicti Episcopi Cenetensis non solum spirituali, sed etiam temporalis Jurisdictioni subiectos per praesentes Nostros Monitoriales Litteras, sub Dei Omnipotentis, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, ac nostrae indignationis, nec non excommunicationis latae sententiae poenis eo ipso incurrendis, a quibus, non nisi a Nobis, & Sede praedicta, praeterquam in mortis articulo constitutus quisquam absolvi possit, neminem, vobisque universis, & singulis districte praecipiendo mandamus, ne quisquam vestrum a quibuscumque sententis in Tribunali dictae Curiae Episcopalis super quibusvis causis, etiam mere prophanis tam civilibus, quam criminalibus, huc usque latis, aut deinceps in posterum quodcumque ferendis, appellationes ad quoscumque Iudices saeculares, & principes, etiam Senatuum, Rempubliacam, seu quoscumque alios, etiam Ducali, Regali, vel Imperiali dignitate praesulgentes, cuiuscumque illi gradus, dignitatis, & conditionis fuerint, interponere audeant, vel praesument, sed ad nos, & Romanum Pontificem pro tempore existentem, Sanctamque Sedem Apostolicam, ad quos solos causarum dictarum appellationum cognitio pertinet, illas interponere omnino debeant.

Irritatio quorumcumque appellationis fecus factae, sententiarum, decretorum, &c.

§. 2. Inhibentes omnibus, & singulis praedictis sub eisdem censuris, & poenis eo ipso pariter incurrendis, ne huiusmodi appellationes quovis modo recipiant, & admittant, seu huiusmodi causas quovis modo cognoscant: Annulantes de plenitudine Apostolicae potestatis, & irrita declarantes quaecumque Decreta, leges, & ordinationes circa praemissa, in contrarium quomodolibet facta, seu in posterum facienda, nec non appellationes ad praefatos, & alios quoscumque interpositas, seu interponendas cum omnibus inde sequentis, & subsequenter, & in specie quaedam renunciationem factam a Syndicis Ruralium Civitatis Cenetensis appellationis interpositae ad Sedem Apostolicam, ac illa, & illas nullius roboris, & momenti, ac minime attendendas esse.

Clausulae.

§. 3. Sicque per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos quavis auctoritate

fungentes, sublata eis, & eorum cuiuslibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quidquid secus contigerit attentari, decernimus.

§. 4. Fraternitati vero tuae Frater Episcopo, seu discretioni tuae fili Vicario mandamus, ut easdem praesentes nostras Monitoriales in Valvis Ecclesiae Cenetensis affigi, & publicari, ac in Actis Cancellariae Episcopalis ad perpetuam rei memoriam registrari facias; Volumusque, & Apostolica auctoritate decernimus, ut eadem praesentes, seu illarum Exemplum ad valvas dictae Ecclesiae affixae, & publicatae, ita omnes ardeant, & afficiant, ac si unioque illorum personaliter intimatae fuissent, in contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Praesentium publicatio faciendi.

Datum Romae apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 23. Decem. 1600. Pont. Nostri Anno nono.

Dat. die 23. Decem. 1600. An. IX.

CCXXXVIII.

Reformatio Regulae Congregationis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis in Hospitalibus, & extra ea degentibus.

Istam Congregationem approbavit Sixtus V. in sua Const. XXXV. Ex omnibus Tom. IV. Par. IV. fol. 191. Eique Regulam primo tradidit Gregorius XIV. in Constitut. XL. Illius Tom. V. Par. I. fol. 306.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Superna dispositione, cujus inscrutabili providentia ordinationem suscipiunt universa, ad Apostolicae dignitatis apicem sublimate, ex debito pastoralis officii nobis commissi, votis illis, quae ad pauperum Christi infirmorum necessitates sublevandas, ac felicem progressum ad hoc institutarum Congregationum faciunt, libenter annuimus, & quae propterea per Christifideles pie facta, & ordinata fuerunt, ut firma, perpetua, & illibata persistant, Apostolice munimine roboramus, aliasque de super disponimus, prout in Domino conspiciamus salubriter expedire.

Procedium.

§. 1. Dudum siquidem sel. rec. Sixtus Papa V. certis causis adductus, ex certa sua scientia Congregationem sub vocabulo, seu nomine Ministrantium Infirmis in Urbe constitutam, per quaedam in forma Brevis confectas literas confirmavit.

Sixtus V. ista Congregationem approbavit.

§. 2. Et deinde pia memoriae Gregorius Papa XIV. Praedecessores nostri, cum accepisset dilectos filios Camillum de Lellis modernum dictae Congregationis Praefectum Generalem, & alios ejus socios, ad perficiendam, & conservandam unionem dictae Congregationis quamdam vivendi formulam, juxta ea, quae ad propositum sibi finem

Gregor. XIV. ejus Regulam confirmavit.

linem conducere usu didicerant edidisse, dictam vivendi formulam Motu proprio per alias literas approbavit, prout in singulis literis predictis.

In qua particulariter declaratur, quod esset paupertas Constitutum.

§.3. In quibus videlicet dicti Gregorii Prædecessoris inter alia statutum fuit, quod paupertas dictæ Congregationis ita interpretaretur, ut Religiosorum esset paupertas mendicantium eorum, qui nec singuli nec universi fructus ullos, ac redditus capebant, quæ vero necessaria essent, ea ex humili exercitio ostiat emendando, vel ex elemosynis fidelium eis sponte oblati compararent.

Quodq. esset officium Præfati, & Consultorum.

§.4. Præterea totius Congregationis Superioris Præfati Generalis officium perpetuum esset, quoad viveret, ac Socios haberet quatuor, qui Consultores dicerentur, quique pariter officium perpetuum gererent, dum Generalis Præfatus esset superstes.

Et esset major numerus laicorum quam Sacerdotum.

§.5. Necnon, quod longe major esse deberet laicorum, quam Sacerdotum numerus, ac si tantum Sacris Ordinibus destinandi essent, quos Præfatus Generalis, & Consultores, vel de eorum licentia alii Superiores, non aptos modo ad ipsos Sacros Ordines, sed etiam ad ministerium dictæ Congregationis, ex Constitutionum præscripto, congruentes, ac necessarios judicarent, plenius continetur.

Difficultates autem multæ ortæ sunt circa regimen, & regulam dictæ Congregationis. Ideo de mandato Clementis infra scripta reformationis constituta fuit.

§.6. Cum autem sicut accepimus, multæ difficultates hæcenus circa formulam, & vivendi modum, & præsertim circa ministerium, & servitium infirmorum, necnon regimen, gubernium, mantentionem, & conservationem dictæ Congregationis ortæ essent, & res multo aliter, ut putabatur evenisset, & propterea statutis dicti Gregorii Prædecessoris, quæ præsentibus expressa sunt, derogandum, seu illa, & forsitan alia immutanda, seu abroganda in toto vel parte essent, dilectus filius Magister Antonius Seneca Notarius noster, ac Prælati Congregationis Reformationis Apostolicæ, cui hoc universum negotium examinandum commisimus, cum dicto Camillo, ac dilectis filiis Blasio de Oppertis, & Sanctio Cicatello, ac Octaviano Variano, & Chromatio de Martino Consultoribus generalibus dictæ Congregationis stabilierunt, & nobis retulerunt, seu proposuerunt unam formam sequentium statutorum, quorum tenor talis est.

Constatz servare debent infirmis tam circa spiritualia, quæ corporalia opera misericordiz.

§.7. Cum omnis instituti nostri ratio posita sit in operibus misericordiz tam corporalibus, quam spiritualibus exhibendis, in iis præcipue, quæ spectant ad ægros in Nosocomiis, carceribus, & privatis civium domibus laborantes, in Domino expedire judicavimus, ut patres, fratresque nostri in Nosocomiis (ubi licebit, & commode fieri poterit juxta constitutiones edendas) ægrotis tam in spiritualibus, quam in corporalibus deserviant, atque in eisdem Nosocomiis dies, noctesque degant, & habitent; tunc vero Superiores nostræ Religionis dabunt operam, ut a Nosocomiorum Gubernatoribus, seu Administratori-

bus dimittantur alii Sacerdotes, & mercenarii ministri, quo facto in eorum locum nostri patres, & fratres substituuntur, ut in Nosocomiis diversentur, & succedant ad prædicta misericordiz tam spiritualia, quam corporalia munera obeunda. Quod si aliquando illud tempus incideret, (quod Deus avertat) ut ad tollenda delictorum, vel dissensionum semina, quæ ex humana imbecillitate suboriri possunt, Sanctitas D. N. perpetuam illam habitationem, & ægrotorum curam, ut supradictum est, in aliquibus, aut in omnibus Nosocomiis removendam censeret, tunc patres, fratresque nostri omnino obstricti sint, ac teneantur sui instituti vim incolumem custodire, quæ sita est in eo, ut ægrotis spiritualiter, & corporaliter deserviant, cum solitis visitationibus, ac excubiis nocturnis, diurnisque juxta Constitutiones edendas.

Est hoc servitium in Nosocomiis fiat, Fratres non sint subiecti Superioribus illorum, sed sue Religionis.

§.8. Ut autem hoc ægrotorum spirituale, & corporale servitium, & ministerium constans, & perpetuum sit, ac quemadmodum religiosos decet, illud exequamur; Volumus, ut antequam in aliquod Nosocomium nostri ad ægrotis inserviendum recipiantur, inter alias conditiones, ac pactiones, quæ cum ejus loci Gubernatoribus, ac Dominis conveniendæ erunt, illa sit præcipua, ne patres, fratresque nostri, qui suam operam circa illius loci ægros impendent, aliorum quorumcumque etiam Superiorum, ac Dominorum eorumdem Nosocomiorum, quam Religionis nostræ obedientie subiecti sint. Igitur ad nullum laicorum auctoritas deferenda est præcipiendi nostris, aut quoquo modo sese ingerendi in ea, quæ pertinere ad personas, ministeriumque nostrorum videbuntur. Quia vero prædictum ministerium, & perpetua nostrorum in Nosocomiis habitatio, non ex nostræ Religionis voluntate, sed ex Dominorum Præsidum, & Gubernatorum externorum auctoritate dependet; Idcirco statuimus, ut si ob eam, quam diximus, causam dicti ministerii nostri munus exequi nequiverimus, nihilominus tamen nostra Religio obstricta inserviendi Nosocomiorum ægrotis utroque misericordiz ministerio ex instituti nostri obligatione permaneat, ut supra demonstratum est.

Emittentz professionem quatuor solennia vota emittent.

§.9. Omnes, & singuli patres, fratresque, qui posthac ad habitum, & disciplinam nostræ Religionis admittentur, postquam emiserint illa tria solemnia ceterorum Religiosorum, vota Paupertatis videlicet, Castitatis, & Obedientiz, debebunt quartum præterea solenne votum emittere, quo nimirum voto Deo promittant, se infirmis, & præcipue in Nosocomiis dependentibus in spiritualibus, & corporalibus necessitatibus servituros, in quo tamquam in fundamento omnis instituti nostri ratio constituta est; hoc vero quartum votum aequè volumus omnibus nostris tam Sacerdotibus, quam fratribus esse commune, sic ut omnes, qui in hoc instituto Deo vitam suam dedicare voluerint, hujus quarti voti religione teneantur; ejus autem formula erit

Formula dictæ Professionis.

erit hæc, quæ sequitur, eamque in Professione faciendi singuli pronuntiabunt.

§.10. Ego N. professionem facio, & promitto Omnipotenti Deo, coram ejus Virgine Matre, & universa cœlesti Curia, ac omnibus circumstantibus, & tibi admodum Reverendo Patri Generali Religionis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmitatis, locum Dei tenenti, & successoribus tuis (vel tibi Reverendo Patri Provinciali, vel Præfeto talis loci, &c. nomine, & vice Præfati Generalis, & successorum ejus locum Dei tenenti) perpetuam Paupertatem, Castitatem, & Obedientiam, & perpetuo inservire, (quod est præcipuum nostri instituti ministerium) pauperibus infirmis, quos etiam pestis inceperit, secundum formam vivendi contentam in Literis Apostolicis nostræ Religionis Ministrantium Infirmitatis, & in ejus Constitutionibus tam editis jam, quam in posterum edendis. Lecta professione a novo Professo, admittens ad professionem dicat. Et ego N. auctoritate, qua fungor accepto professionem tuam, & unio te corpori mystico nostræ Religionis. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen. Vel ego N. nomine, & vice Reverendi Patris nostri Præfati Generalis auctoritate, qua fungor, accepto professionem tuam, & unio te corpori mystico nostræ Religionis. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.

Vota simplicia quotannis renovanda.

§.11. Illud præterea statuimus, ut omnes, & singuli patres, ac fratres, sive qui nunc in Religione sunt, sive qui in posterum futuri sunt, post quatuor hæc solemnia vota, statim, & immediate alia, quæ sequuntur, simplicia vota emittant, quæ semel suscepta semper observent, nec per quemcumque Jubilæum etiam Anni Sancti a Sanctissimo Domino Nostro concessum aut concedendum, nec ob causam quamcumque a sequentibus votis simplicibus absolvi possint, quæ de more quotannis renovare debentur eo die, qui Sanctæ Crucis Inventioni sacer est.

Primum votum simplex non immutandi præscriptum modum, inserviendi infirmis in Nosocomiis.

§.12. Primum igitur simplex votum est, quo spondent se numquam acturos, nulloque tempore, quantum erit in ipsis assensuros, ut mutetur, vel alteretur præscriptus ægrotis inserviendi modus in Nosocomiis tam in spiritualibus, quam in corporalibus, ut superius dictum est, nisi iustis de causis fieret, ut validius, & vehementius adstringendus (auctoritate tamen Apostolica) videretur.

Secundum votum simplex non recipiendi administrationem reddituum Nosocomiorum.

§.13. Secundum, se numquam duros operam, nulloque modo consensuros, ut reddituum administrationem, aut Nosocomiorum dominium habeant, atque possideant, quo majori cum animi puritate se totos in ægrotantium ministerium spirituale, & corporale convertant.

Tertium votum simplex non procurandi Prælatiatus.

§.14. Tertium, se numquam curaturos ne indirecte quidem, ut in aliquam prælationem, vel dignitatem in Religione, & neque acturos, nec quantum in se fuerit consensuros, ut extra Religionem in prælationem aliquam, vel dignitatem eligantur,

vel promoveantur, nisi sub pœna peccati a Summo Pontifice coacti.

§.15. Quartum, singuli promittent se Religioni, vel Consultæ generali manifestaturos, siquem ex nostris scirent aliquid prædictorum duorum, prælationem videlicet, seu dignitatem intra vel extra Religionem curare, seu prætere.

Quartum votum simplex manifestandi procurantes domini, vel administrationem reddituum Hospitalium.

§.16. Quoniam vero nostrorum Religiosorum est, ceteris curis prætermittis, propter divinum dumtaxat amorem, nudo, ac puro ministerio misericordiz spiritualis pariter, & corporalis erga ægros in Nosocomiis deserviendi, idcirco nequando nostrum hoc institutum convelli, aut labefactari possit, quo Dominorum etiam Gubernatorum Nosocomiorum omnis suspitio tollatur, decernimus ad validiorem firmitatem hujus Ordinis obtinendam sub pœna excommunicationis late sententiæ, cujus absolutio Sedi tantum Apostolica reserveatur, ne quisquam ex nostris patribus, & fratribus, sive Generalis sit, sive Consultores, sive Provincialis, vel quacumque dignitate fungens sive per se, sive per alios directe, vel indirecte recipere Nosocomiorum dominium, aut jus nullum, vel quamlibet eorum administrationem vestigialium, seu reddituum audeat, vel præsumat; immo quantum erit in ipsis nunquam assentient, ut hujusmodi curæ, vel administrationes a Religione admittantur, cum nudum, ac purum animarum, & corporum ægrotantium ministerium sit tantummodo a nostris amplectendum.

Excommunicatio Papæ reservata contra procurantes domini, vel administrationem reddituum Hospitalium.

§.17. Quamquam Sacerdotes ex officio, (quod illorum est proprium) ad Sacramenta Ecclesiæ administranda incumbere debeant, utpote ad ægrotorum confessiones audiendas, ad Sacratissimam Eucharistiam conferendam, ad Extreme Unctionis Oleum ægrotantibus exhibendum, ad Sacrum Missarum Sacrificium faciendum, ad mortuos sepultura mandandos, & ad agonizantium animas diu noctuque Deo commendandas, tamen ut voto satisficiant, quod corporale, & spirituale ministerium amplectitur, manus etiam ad aliquas corporales misericordiz functiones afferant, cujusmodi sunt illæ, ægrotantibus cibum ministrare, pituitosas linguas eorumdem detergere, ora colluere, confovere frigida membra, ceteraque hujus generis charitatis officia. Conceditur etiam iisdem Sacerdotibus, (quibus tamen per Superiores licebit) ut reliqua quoque fratrum ministeria corporalia, quæ eorum propria sunt officia, circa ægrotantium necessitates exercere possint.

Votum minus circa infirmos.

§.18. Item quoniam ad proprium fratrum officium pertinet, infirmis in ministerio corporali servire, videlicet ægrotantibus adesse, vigilias, & excubias consuetas peragere nocturnas, atque diurnas, lectulos sternere, mensas escariarum apponere, & amovere, cibos, & fercula deferre, illos cibatu reficere, cibum, si sit opus, in os inferre, linguas repurgare pituitosas, infirmos attollere subditis, si necesse fuerit, ulnis, algen-

Præter ministeria circa infirmos.

algentes calore confovere, medicatas portiones, syrpos, & pharmaca suis temporibus asserre, corporis cauteria curare, Medicos, aut Chirugos comitari, & caetera id genus officia prestare; ut tamen ipsorum fratrum voto satisfiat, quo ministerium etiam spiritualis misericordiae contineatur (ad quem finem potissimum omnia nostrorum consilia referenda sunt, quandoquidem animarum curatio verus est indituti nostri scopus) ideo fratres ad peccatorum exactam confessionem, & communionem Infirmos praeparabunt, eosque ad patientiam, & ad bene moriendum disponent. Praeterea quaedam alia Sacerdotum propria ministeria, a Superioribus tamen obventa facultate, prestare poterunt, uti pauperes infirmos Christianam doctrinam docere, eosdem in articulo potissimum mortis ad fidei protestationes faciendas hortari, & agonizantium animas Deo commendare, aliaque similia pietatis officia eisdem impendere.

Munia & fratribus in Nosocomiis obeunda.

§.19. Atque ut facilius impleatur ministerium nostrum, quibus in Nosocomiis, vel propter rei familiaris angustias, vel propter aliam quamlibet difficultatem, necessarius patrum, & fratrum numerus ad praedicta caritatis officia obeunda, ali, & sustentari non potest, cum major numerus nostrorum esse debeat, ministrorum mercenariorum numero, qui in ipsis Nosocomiis haberi solitus est, secularium enim corpora robustiora sunt, atque validiora quam Religiosorum, statuimus ut Pater Generalis, & Consultores, vel Provinciales, seu alii Religionis Superiores, diligentiam adhibendam curent, ut necessaria vitae praesidia, victus, vestitusque nostris patribus, & fratribus supra numerum praedictum mercenariorum in eisdem locis degentibus, subministrantur. Decernentes praeterea, ut ministri saeculares, & mercenarii advocentur, Nosocomiorum mercede conducti, ut molis onera tollant, graviorisque ponderis vasa, vel aenea, vel lignea, crateres, curriculos, lebetes, & labra, grabatos, calcitras paleatas, anaclynteria, accubitorias spondas transportent, prunas in clibanum, & in focum ligna componant, atque succendant, aquam potioriam excoquant, fasciculos, sive sarcinas indumentorum agrotantium portent, sordidas vestes abluant, & ad foeminarum levatera deferant, demortuos esserant, & sepeliant, capsulas, & unguentorum, ac oleorum repositoria, Chirugos, atque unctores sequendo circumferant, Nosocomiorum pavimenta verrant, atque lavent, aenea, vel lignea vasa tergant, polubra, matulas, catillos, & alia hujusmodi purgamentorum vasa egerant, nec quisquam ex nostris ad praedictum ministerium genus exequendum teneatur, nec compellatur, cum robustiorum opera sint, quae quidem a praedictis mercenariis melius exiuntur.

Quando in eorum locum mercenarii

§.10. Statuimus etiam, ne quisquam ex nostris in Nosocomiis munere, Unctionis,

Clysterarii, Coqui, Cannavarii, Dispensatoris, Custodis vestium, Pharmacopola fungatur, neque stultorum, seu dementium curam gerat, neque ceteris omnino hujus generis muneribus praeficiatur. Quod si morbi difficultas aliqua major, vel alicujus gravioris impedimenti necessitas patresque, fratresque nostros urgebit, itaut explere officii sui partes, & ministerium hoc spiritualis, & corporalis misericordiae exequi non possent, tunc ut in supplementum ad tempus, Nosocomiorum impensis, mercenarii conducantur, quoad ea necessitas urgebit, qua cedente, succedant iterum nostri, mercenarii vero dimittantur.

AN. CH. 1600.

AN. CH. 1600.

Quoto quisque tempore in Nosocomiis morari debeat;

§.21. Constituitur etiam ut omnes, & singuli tantummodo fratres, qui agrotantium cura in Hospitalibus destinati fuerint, debeant in eisdem Hospitalibus in singulos menses per tres hebdomadas commorari, habitare, degere, pernoctare, & alimoniam, ac cibum sumere; quartam vero uniuscujusque mensis hebdomadam, in Professorum nostrorum Domibus, aut in locis animi relaxationibus assignatis, Praefecti arbitrio, consumant. Permittitur tamen quod si aliquis ex praedictis fratribus pro sua devotione, & pia voluntate voluerit totum ipsum mensem apud eisdem Nosocomiorum agrotos explere, id efficere possit, ex dicti Praefecti licentia. Quod si acciderit, ut in aliqua nostrorum Domo major numerus degat, quam Nosocomiorum ministeria postulant, in hoc casu liberum erit Praefecto illius domus, fratrum vices permutare, quemadmodum, & quo tempore convenire judicaverit, in quibus Urbibus, Oppidis, & locis (ut sunt initia rerum recentem inchoatarum) nostri nondum Domum formatam, sed habitationem tantummodo intra Nosocomia habebunt.

Sub obedientia tamen Superiorum Congregationis.

§.22. Volumus ut in his locis per id tempus diversentur, & degant sub Praefectorum, & aliorum officialium obedientia, quos ad hujusmodi officia exequenda nostra Religio in Domibus formatis creare consuecit.

Qui deputandi sunt in Hospitalibus, & a quibus.

§.23. At in quibus Urbibus, Oppidis, locisque non solum formatam Domum, sed etiam certam habitationem nostram in Nosocomiis habebunt, praedictarum Domorum Praefecti eligent Superiores, nimirum Sacerdotem unum, penes quem regimen, & curam caeterorum Sacerdotum, ac fratrum in eisdem Nosocomiis commorantium erit: fratrem item unum Infirmarium, cujus officium erit caeteris fratribus praesse in iis dumtaxat rebus, quae ad functiones pertinent corporales circa agrotos. Intellegat tamen dictus frater infirmarius, sibi nullum jus esse datum cuilibet ex fratribus injungendi poenas, quas si necesse fuerit, praedictus pater exiget, qui patrum, & fratrum omnium curam geret.

Oblati recipi possunt, ab aliquo votorum professione.

§.24. Ne quando vero caritatis fervor intepescat, aut impediatur in nostris fratribus in ministerio pauperum agrotantium destinatis, nec solitudinibus domesticis, nimis.

nimisque occupationibus (ut usu multorum annorum evenire comperimus) eorum spiritus obruatur, statuimus, ut ad haec domesticorum negociorum, & familiarium ministeriorum munera peragenda, devoti, ac pii homines sub oblato nomine, cooptentur, qui sine ulla votorum nostrorum promissione, nec professione, voluntarii se totos praedictis in Domibus nostris ministeriis impendant.

Feminis egrotantibus Sacramenta quomodo administranda.

§.25. Volumus etiam, Deo adjuvante, ut in illis dumtaxat Nosocomiis, ubi nostris, ut supra dictum est, certus habitandi locus erit, foeminis agrotantibus Sacramenta diu, nocturneque nostri administrant, sed agonizantium praedictarum animas, interdum tantum, non noctu commendentur, juxta constitutiones edendas.

Facultas Superiorum dispensandi cum inhabilibus ad onera supra dicta.

§.26. Verum quia patres, & fratres, qui hoc tempore in Religione vivunt, ob superiorum temporum labores, infirmi, & quasi inhabiles reperiuntur ad haec onera modo praescripto sustinenda, ad quae prius ex instituti obligatione minime tenebantur, propterea decernitur, ut Praefecti, Superioresque majores nostrae Religionis dispensare debeant, ac teneantur, cum omnibus praedictis patribus, & fratribus praesentibus, qui ad praedictos labores denuo adjunctos circa ministerium spirituale, & corporale Hospitalium exequendos non se ipsos aptos sentiant nec habiles judicabunt. Decernentes tamen omnes patres, & fratres praesentes, teneri ministerium corporale, & spirituale agrotantium in Hospitalibus dies, noctesque exequi, quemadmodum obstricti tenentur illi patres, & fratres, qui mittentur in nostris Domibus ad agrotos inserviendum in Nosocomiis, in quibus tamen non habitant, ut supra constitutum est.

Capitulum Generale sexto quoque anno celebrandum erit, & ad eum Officiales hic annuanti.

§.27. Capitulum generale ordinario sexto quoque anno celebretur, cui Capitulo interesse debent Pater Generalis, Consultores generales, Arbitri Consultae generalis, Procurator generalis, Secretarius dictae Consultae, & Provinciales, praeterea ex suis quibusque Provinciis singuli cum duobus sociis vocalibus, quorum alter Sacerdos, alter frater erit a suis Provincialibus Capitulis electi, & attributi. Statuimus etiam, ut fratres professi, qui hoc tempore in nostra Religione vivunt, & sacris ordinibus initiati, seu initiandi sunt, eligi possint, & in hoc generale Capitulum convenire eo jure, quo patres; verum in posterum qui futuri sunt, hujus juris erunt expertes, & in illis eligendis modus praescriptus observandus est, id est unus Sacerdos, & unus frater.

Generalis per sex annos praefectura geret.

§.28. Praefectus Generalis post mortem hujus, qui perpetuus est, sex annos praefecturam geret, quae quidem praefectura semel una tantum vice, cum auctoritate Summi Pontificis prorogari in alterum sexennium possit, qui exacto generalatus sexennii tempore, nisi ad aliud officii munus eligatur, ad suum privati, subditique locum redibit, nulla prerogativa, nullo Bull. Rom. Tom. V. Par. II.

que titulo honoris, aut nominis insignitus. §.29. Ex quatuor Consultoribus Patris Generalis duo Sacerdotes erunt, & duo fratres, qui quidem Consultores id officium quemadmodum Generalis Praefectus per sexennium obtinebunt. Similiter etiam, ut supra definitum est, quoad superflus erit praesentis temporis Praefectus Generalis, cujus item Generalatus perpetuus est, tam dictum Capitulum, quam electio dictorum Consultorum sexto quoque anno facienda est.

Consultores Generales sexto quoque anno eligantur.

§.30. Item decretum est, ut supradicti Pater Generalis, Consultores, & Arbitri Consultae semper in generali Capitulo eligantur.

Electioque semper fiat in Capitulo generali.

§.31. Quod si Generalis intra prius triennium suae praefecturae mortem obibat, qui primus Consultor generalis erit eo tempore, succedat in ejus locum in tres illos priores annos, unius tantum suffragii jure, & Vicarii generalis nomine contentus in Consultoris autem succedentis locum substituat Arbitri, qui in ordine suae praefecturae sententiae confessus ultimum locum inter Consultores Sacerdotes tenebit, circumactis autem prioribus tribus annis Capitulum generale cogendum est, quo in Capitulo novi Generalis electio facienda est. At vero si intra posterius triennium Generalis Praefectus e vita decesserit, decernimus ut idem primus generalis Consultor Vicarii generalis nomen, & personam gerat in sex tantum menses: quo tempore teneatur indicere, & cogere generale Capitulum, in quo Generalis Praefectus creatus est. Simul illud adverti debet, ut quotiescumque novi Generalis fieri electio, creari pariter debeant Generales Consultores, & Consultae generalis arbitri, ex quibus si aliquis intra supradictum sexennium decesserit, observetur quod in Capitulis generalibus statutum, vel statuendum erit.

Deinde Generali, primus Consultor Vicarius Generalis &c.

§.32. Praeterea in Capitulis generalibus quatuor Definitores, ex antiquioribus, & expertioribus Patribus, & fratribus Capituli eligantur, ex patribus Sacerdotes duo, totidemque ex fratribus, qui simul omnes una cum Patre generali veluti Praesidente, debent examinare, perpendere, approbare vel improbare res, quae suggerentur, ut ad Capitulum referri debeant, & nemini liceat, nec quisquam possit quicquam ad Capitulum referre, quod non ante cognitum, examinatum, & approbatum a supradictis Patre generali, & Definitoribus fuerit. Quocirca post obitum hujus Patris Generalis praeter quatuor supradictos Definitores, eligendus erit etiam Praesidens Capituli, qui una cum Definitoribus cognoscet, expendet, approbabit, vel improbabit res ad Capitulum aut referendas, aut secus, ad quas approbandas vel refutandas ea ratio suffragiorum habenda est, ut id fiat, quod major numerus suffragiorum faciendum esse censuerit.

Definitores Capituli Generalis, eorumque munus.

§.33. Sancitur etiam, ut Praefectus Generalis, Arbitri Consultae, Procurator generalis, Secretarius dictae Consultae, Provinciales, & Definitores

Superiores Religionis sui eligendi ex numero vocalium Sacerdotum.